

Jeg synes jo, at det ville være så enkelt. Statsministeren er jo blevet gode venner med USA's præsident, og enhver ved, at den amerikanske efterretningstjeneste hører under præsidenten i USA. Der er selvfølgelig ikke noget ministerium eller nogen andre, der udtaler sig om den sag til danske myndigheder. Det ville der heller ikke være i Danmark. Derfor er det en sag, der skal afgøres af præsidenten.

Derfor ville det være så enkelt, hvis statsministeren talte med præsidenten om det, når han alligevel taler med præsidenten, hvis statsministeren er interesseret. Det forstår jeg så at statsministeren ikke er, og det er derfor, jeg må spørge: Hvorfor er statsministeren dog ikke interesseret i at få denne her sag afklaret? Ved statsministeren noget, som vi andre ikke ved, eller hvad er årsagen?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg er godt klar over, at hr. Søren Søndergaard og andre mener, at det her er verdens vigtigste sag, men med al respekt kunne man forestille sig, at den amerikanske præsident måske havde andet at tænke på og måske slet ikke kender noget til eksistensen af en sådan irakisk hærchef.

Jeg kan kun gentage, hvad jeg allerede har sagt, nemlig at der er rettet en henvendelse fra den danske regering til de amerikanske myndigheder gennem den amerikanske ambassade, og der er sket en international efterlysning af hærchefen. Så regeringen har gjort, hvad den kan for at søge oplysninger om, hvor hærchefen er, og i efterlysningen ligger selvfølgelig også, at vi forsøger at få ham her til landet, hvis det kan lade sig gøre.

Morten Bødskov (S):

Jeg synes ærlig talt, at den måde, som statsministeren forsøger at forklejne denne her sags betydning på, er meget foruroligende.

Der er godt nok ikke længere tale om en person, som er i Danmark. Det er rigtigt. Hvorfor han ikke er i Danmark er stadig et åbent spørgsmål og burde være et meget åbent spørgsmål internt i regeringen.

Der er tale om en person, som er krigsforbrydermistænkt i Danmark. Det er ikke en sag, som man på denne her måde bør forklejne. Jeg mener, at det er ganske foruroligende, at statsministeren bevæger sig ind på det. Det er jo ikke en cykeltyv, vi har med at gøre. Det er en person, som er krigsforbrydermistænkt.

Det kunne være interessant at få at vide, om statsministeren på noget tidspunkt har tænkt sig at involvere sig i denne her sag, når sagen for det første har det alvorlige omfang, den har. For det andet: Hvad er det for relevante myndigheder, statsministeren gerne vil have på banen i denne sag, inden han foretager sig noget?

Det kunne være interessant at få et svar på de to spørgsmål i denne meget alvorlige sag.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Med hensyn til de spørgsmål kan jeg ikke føje noget til det, jeg allerede har sagt.

Så må jeg sige, at jeg meget påskønner den interesse, der pludselig er opstået fra medlemmer af den socialdemokratiske folketingsgruppe, når det gælder hærchefens skæbne.

Kl. 13.30

Det spørgsmål, man også kunne stille, er, hvorledes hærchefen overhovedet kom til Danmark i sin tid. Jeg tror, det var i 1999, at hærchefen pludselig dukkede op. Hvordan kom han egentlig ind i landet, og hvad skete der egentlig under den socialdemokratiske regering, når det gælder hærchefen? Der skete jo ingenting. Det var først, da vi fik en ny regering, at der blev tilvejebragt et grundlag, som gav mulighed for skærpede regler vedrørende personer på tålt ophold, der, som i den her sag, også er under undersøgelse for påstande om deltagelse i krigsforbrydelser. Det var først, da der kom en ny regering, at der blev tilvejebragt et lovgrundlag for en skærpet holdning.

Nu kan jeg ikke stille spørgsmål i henhold til forretningsordenen, men det er sådan nogle spørgsmål, man sidder tilbage med, når man tirsdag efter tirsdag oplever denne pludseligt opståede interesse fra socialdemokratiske medlemmer af Folketinget.

Lotte Bundsgaard (S):

Statsministeren siger først, at han ikke vil svare på spørgsmålene, og så kommer han ellers med en hel masse holdninger til, hvad den tidligere regering skulle have gjort.

Først vil jeg sige, at det nu altså var den tidligere regering, der passede rimelig godt på hærchefen, og den nuværende regering, der lod ham smutte ud på en rygepause, og så er han pist væk fra os alle sammen.

Jeg kan ikke forstå, hvorfor statsministeren ikke vil svare, når både fru Sandy Brinck og hr. Morten Bødskov spørger, hvorfor statsministeren forklejner hærchefens forsvinden, som han